

Cílem této práce je interpretovat způsoby autostylizace v díle Ludvíka Vaculíka. Teoretická část se zabývá problémem: 1. stylizace a autostylizace, způsobu transformace životního materiálu v umělecké dílo; 2. autora, autorského subjektu a budování sebemýtu; 3. autenticity v literatuře a možnosti autenticity v deníkové literatuře. Na základě Vaculíkova literárního, ne publicistického, díla jsem se pokusila odhalit princip jeho autostylizace. Charakterizovala jsem postavu „Vaculíka“ - autorského subjektu, postavy, která tematicky odkazuje k samotnému autorovi, jako jedinou postavu, kterou Ludvík Vaculík vystavěl pomocí svého díla, a tak i vystavěl svůj obraz (mýtus) v očích čtenáře. Snažila jsem se postihnout základní postoje a role, které jsou pro postavu „Vaculíka“ typické. Tyto postoje a role se v různých obměnách vyskytují v celém jeho díle, a proto lze dobře zkoumat jejich shody, vývoj, změny i rozdíly. Mezi typické postoje jsem zařadila individualismus, subjektivismus, upřímnost, k typickým rolím patří kritik, moralista, pozorovatel, partner, milenec, manžel. Dále se zabývám jeho vztahem k řádu, společnosti, ženám, sexu, sobě samému.